

ชื่อผลงาน : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด ในรายวิชาการบัญชีภาค
เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ ๑
สาขาวิชาการบัญชี

ชื่อผู้จัดทำ : นางเกศนีย์ แก่กล้า

ตำแหน่ง : ครู วิทยะฐานะชำนาญการ ประจำแผนกวิชาการบัญชี

ปีที่ทำงานวิจัย : ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด ในรายวิชาการบัญชีภาค
เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการ
บัญชี มีวัตถุประสงค์ของการ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และความเข้าใจ รายวิชาการบัญชีภาค เรื่องภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักศึกษามีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ
100 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา ระดับดี จำนวน 8 คน คิด
เป็นร้อยละ 33.33 ส่วนการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมผลการเรียนของนักศึกษา พบว่านักศึกษามีปัญหาและยังไม่ค่อย
เข้าใจถึงวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งทำให้ไม่สามารถที่จะปฏิบัติการคิดคำนวณได้ โดยมีสาเหตุ มา
จาก การไม่ทำแบบฝึกหัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือไม่รวมอภิปรายในชั้นเรียน 27.78
รองลงมา คือ ไม่อ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 22.22 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องของประเภทเงินได้และ
การหักค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ การหักค่าลดหย่อน คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา การหัก
เงินบริจาค คิดเป็น ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีที่เก็บจากบุคคลธรรมดาผู้มีเงินได้ไม่ว่าประเภทใดชนิดใด ถ้าไม่มีกฎหมายยกเว้น ที่มีความสำคัญมากเพราะว่า เป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาล และมีความเกี่ยวข้องกับตัวของนักศึกษาโดยตรงในฐานะที่เป็นบุคคลธรรมดา ที่ในอนาคตจะต้องกลายมาเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังนั้นในการเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจึงมีความสำคัญและความจำเป็น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม เศรษฐกิจ และประเทศชาติ

จากการที่ได้ทำการสอนรายวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่านักเรียนจำนวนไม่น้อย ที่คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่ได้ เนื่องจากมีรายละเอียดของเนื้อหาให้จดจำมาก และการตีความกฎหมายภาษีไม่ออก ทำให้ไม่เข้าใจและ เป็นสาเหตุให้ไม่สามารถคิดคำนวณภาษีได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ได้ไม่ดีเท่าที่ควรคือ ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 40

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำวิธีการให้นักศึกษาจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด ฝึกวิเคราะห์ และการคิดภาษีอากรได้ถูกต้องตามหลักของกฎหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และความเข้าใจ รายวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การเรียนรู้โดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด จะทำให้นักศึกษามีผลการเรียนในเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาดีขึ้น มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบัญชีอากร (30201-20053201-2108) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 18 คน

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชี อาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 18 คน

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ วิธีการเรียนโดยการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนน

1.6 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

1.7 ความสำคัญของการวิจัย

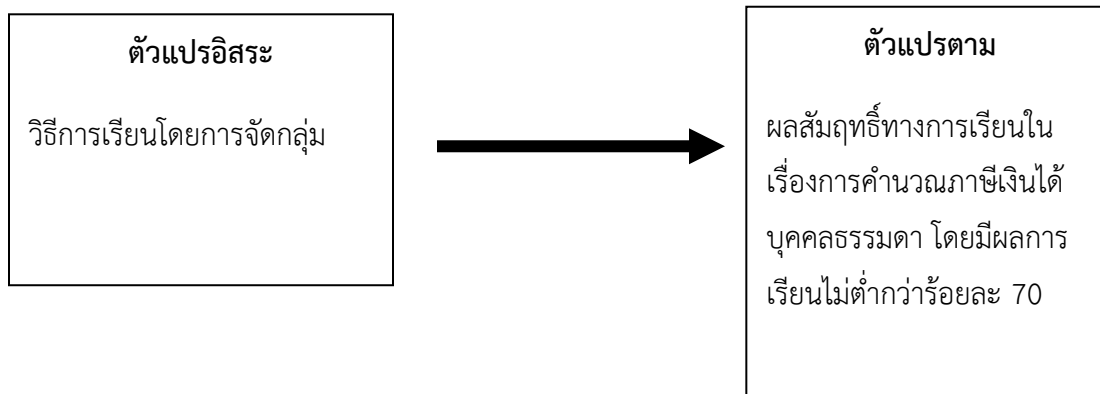
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
2. นักศึกษามีทักษะการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษาและของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หลังเรียน ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาต้องผ่านเกณฑ์ประเมินไม่น้อยกว่า 14 คะแนน)

วิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด หมายถึง วิธีการให้นักศึกษาจัดกลุ่มๆละ 3-5 คน ช่วยกันคิดวิเคราะห์ ที่ความกฎหมายภาษี และคิดคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรอบความคิดของการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด รายวิชาการบัญชีภาชีอากร เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567

2.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.3.1 ประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

2.3.2 ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะที่ดี

2.3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.3.4 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

2.4 การเรียนโดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567

2.1.1 การเรียนการสอน

2.1.1.1 หลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิชา มาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถขอยกเว้นการเรียนรายวิชาโดยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนการเรียน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การเทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้ การเทียบโอนประสบการณ์ของบุคคล การเทียบโอนสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐาน อาชีพระดับสากลเข้าสู่หน่วยกิตตามหลักสูตร ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

2.1.1.2 การจัดการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านในระดับเทคนิคสามารถจัดการเรียนการสอนได้ด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ จากวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ศักยภาพ สมรรถนะในการทำงาน และการประกอบอาชีพตาม มาตรฐาน และระดับคุณวุฒิของประเภทวิชา กลุ่มอาชีพ และสาขาวิชา

2.1.2. การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

2.1.2.1 การจัดการศึกษาโดยรูปแบบการศึกษาในระบบ และรูปแบบการศึกษาระบบทวิภาคี ใช้ระบบ ทวิภาค โดยกำหนดให้ 1 ปีการศึกษา แบ่งเป็น 2 ภาคเรียน และใน 1 ภาคเรียน มีระยะเวลา การจัดการศึกษา ไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ หรือเทียบเคียงได้ไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

2.1.2.2 หากไม่เป็นไปตามข้อ 2.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจะต้องแสดงรายละเอียด เกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นให้ชัดเจน ประกอบด้วย การแบ่งภาคเรียน ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละภาคเรียน การ

คิดหน่วยกิตรายวิชา รวมทั้งการเทียบเคียงหน่วยกิตของระบบดังกล่าว รายวิชาภาคทฤษฎีและรายวิชา ภาคปฏิบัติ การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือการฝึกอาชีพ หรือการฝึกภาคสนาม การทำโครงการ พัฒนาสมรรถนะ วิชาชีพ หรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสม กับระบบการจัดการ การศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.1.3 การคิดหน่วยกิต ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมระหว่าง 80 - 90 หน่วยกิต การพัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีวิธีการคิดหน่วยกิตของรายวิชา ดังนี้

2.1.3.1 รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาในการบรรยายหรืออภิปราย 15 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.2 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 30 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.3 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม 45 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.4 การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.5 การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 80 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.6 การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.7 กิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้ นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้น การนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคเรียนปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่สถาบัน การอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด โดยเทียบเคียงการคิดค่าหน่วยกิต ตามลักษณะและระยะเวลา ของกิจกรรมตามข้อ 1.3.1 – 1.3.6

2.1.4. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

2.1.4.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

1) กลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสาร ประกอบด้วย รายวิชาภาษาไทย และรายวิชาภาษาต่างประเทศ

2) กลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา ประกอบด้วย รายวิชาวิทยาศาสตร์ และรายวิชาคณิตศาสตร์

3) กลุ่มสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ประกอบด้วย รายวิชาสังคมศาสตร์ และรายวิชามนุษยศาสตร์ การจัดวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถทำได้ในลักษณะเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการ ให้ครอบคลุมกลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสาร กลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา กลุ่มสมรรถนะ ทางสังคมและการดำรงชีวิต ในสัดส่วนที่เหมาะสมตามกลุ่มอาชีพและสาขาวิชา

2.1.4.2 หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต

2.1.4.2.1 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ประกอบด้วย รายวิชาที่สนับสนุนงานอาชีพ และ รายวิชา ที่เป็นพื้นฐานของงานอาชีพ

2.1.4.2.2 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ประกอบด้วย

1) รายวิชาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ เรียงลำดับรายวิชาที่ต้องเรียนเพื่อ สะท้อน ความเป็นสาขาวิชา และรายวิชาที่สามารถเลือกเรียนตามลักษณะงานอาชีพเฉพาะของสาขาวิชา ตาม เงื่อนไข ที่สาขาวิชากำหนด

2) รายวิชาโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับสาขาวิชา จำนวน 4 หน่วย กิต การจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ เพื่อกำหนดให้เป็นสาขาวิชาใด ต้องมีจำนวนหน่วยกิต ของกลุ่ม สมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2.1.4.2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกเรียนรายวิชาจากหมวดวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราชเดียวกัน ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา รวมไม่น้อยกว่า 5 หน่วยกิต

2.1.4.2.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงทุกภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ไม่นับหน่วยกิต

2.1.5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.1.5.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ให้เกิดการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาเสริมสร้าง การเป็น พลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง โดยผู้เรียนทุกคน ต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทุกภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน

2.1.5.2 ผู้เรียนที่อยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ให้เข้า ร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานประกอบการ

2.1.5.3 ผู้เรียนภายใต้โครงการความร่วมมือต่าง ๆ ของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา ให้เข้า ร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตร ภายใต้โครงการความร่วมมือของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษานั้น

2.1.5.4 ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดกิจกรรม เสริม หลักสูตรที่เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย

2.1.5.5 การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ จัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1.6. การปรับพื้นฐานวิชาชีพ

2.1.6.1 ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานวิชาชีพในสาขาวิชาที่เข้าเรียน สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาต้องจัดให้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนในสาขาวิชานั้น ดังนี้

2.1.6.1.1 ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ต่างประเภทวิชา กลุ่มอาชีพ และสาขาวิชา ที่กำหนด

2.1.6.1.2 ผู้เข้าเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 หรือเทียบเท่า ต่างประเภทวิชา กลุ่มอาชีพ และสาขาวิชาที่กำหนด และยังไม่สำเร็จการศึกษา

2.1.6.2 การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1.6.3 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถยกเว้นการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ที่หลักสูตรกำหนดสำหรับผู้เรียนและผู้เข้าเรียนได้ ดังนี้

2.1.6.3.1 ผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดในสาขาวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช เดียวกัน และผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้สถานศึกษาหรือสถาบัน รับโอนผลการเรียนรายวิชานั้นได้

2.1.6.3.2 ผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดในสาขาวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ต่างพุทธศักราช หรือหลักสูตรอื่นซึ่งไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นรายวิชา หรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์ หรือสมรรถนะ หรือผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่าหน่วยกิตของรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนด และผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้สถานศึกษาหรือสถาบันดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชานั้นได้

2.1.6.3.3 ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในงานอาชีพจากศึกษาด้วยตนเอง หรือทำงานในอาชีพนั้น อยู่แล้ว หรือจากการฝึกอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือจากการวิจัยและนวัตกรรม หรือมีสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐานอาชีพระดับสากล หรือมีความรู้ในรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดมาก่อนเข้าเรียน หรือเข้าเรียนแล้ว แต่ได้เรียนหรือฝึก ปฏิบัติในสถานประกอบการ สามารถขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อยกเว้นการเรียน รายวิชาได้

ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และตามหลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชาที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

2.1.7. การจัดแผนการเรียน

การจัดแผนการเรียนเป็นการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา โดยจัดอัตราส่วนการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ต่อภาคปฏิบัติ

ในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประมาณ 40 : 60 และพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้รายปี ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

2.1.7.1 ให้จัดแผนการเรียนรู้สำหรับการลงทะเบียนเรียน ดังนี้

2.1.7.1.1 การลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนปกติสำหรับการเรียนแบบเต็มเวลา ลงได้ไม่เกิน 22 หน่วยกิต

2.1.7.1.2 การลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนปกติสำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลาลงได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต

2.1.7.1.3 การลงทะเบียนเรียนภาคเรียนฤดูร้อน ลงได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่เกิน 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์การจัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ และการจัดฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกับสถานประกอบการ

2.1.7.2 จัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียนโดยคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้รายปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รายวิชา ที่ต้องเรียนตามลำดับก่อนและหลัง ความง่ายและยาก ความต่อเนื่องและความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของ รายวิชา รวมทั้งรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะของงาน โครงการและหรือชิ้นงาน ในแต่ละภาคเรียน

2.1.7.3 จัดรายวิชาในแผนการเรียนรู้ให้ครบถ้วนทุกหมวดวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรและเงื่อนไข ที่สาขาวิชากำหนด

2.1.7.4 จัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง โดยคำนึงถึงการนำไปประยุกต์ใช้และบูรณาการ กับกลุ่มรายวิชาชีพในสาขาวิชา โดยควรจัดกระจายทุกภาคเรียน

2.1.7.5 จัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ดังนี้

1) รายวิชาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาชีพ ควรจัดให้เรียนก่อนเพื่อเป็นการฝึกทักษะ พื้นฐาน ให้มีความพร้อมก่อนการเรียนรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ การฝึกประสบการณ์สมรรถนะ วิชาชีพ หรือ การฝึกอาชีพในสถานประกอบการ

2) รายวิชาที่สนับสนุนงานอาชีพให้จัดตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ ที่ควรมีก่อน-หลัง และความเชื่อมโยงสอดคล้องกับรายวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

2.1.7.6 จัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ควรจัดให้เรียนรายวิชาบังคับตามที่สาขาวิชากำหนด ก่อนรายวิชาเลือก โดยคำนึงถึงรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ในลักษณะงาน โครงการ และหรือ ชิ้นงานในแต่ละภาคเรียน

2.1.7.7 จัดรายวิชาโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ รวมจำนวน 4 หน่วยกิต โดยขึ้นอยู่กับลักษณะ และ ขนาดของโครงการ ดังนี้

1) รายวิชาโครงการ 4 หน่วยกิต (12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 180 ชั่วโมงต่อภาคเรียน) ให้จัดในภาคเรียนที่ 3 หรือภาคเรียนที่ 4 ครั้งเดียว โดยจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2) รายวิชาโครงการ 2 หน่วยกิต (6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 90 ชั่วโมงต่อภาคเรียน) ให้จัดในภาคเรียนที่ 3 และหรือภาคเรียนที่ 4 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต โดยจัดให้มีชั่วโมงเรียน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3) การจัดรายวิชาโครงการในภาคเรียนที่มีการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ หรือฝึกอาชีพในสถานประกอบการก็สามารถดำเนินการได้ โดยให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกันระหว่าง สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากับสถานประกอบการ

2.1.7.8 จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียนปกติ ให้จัดในภาคเรียนที่ 3 หรือภาคเรียนที่ 4 โดยดำเนินการดังนี้

2.1.7.8.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการพิจารณาจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพหรือรายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพื่อนำไปเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติโดยกำหนดเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรรายวิชากำหนด

2.1.7.8.2 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการจัดทำ แผนฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ แผนการนิเทศ แผนการสอนเสริมและแนวทางการวัดประเมินผล รายวิชา เพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ วัดประเมินผลและตัดสินผลการเรียน ร่วมกันระหว่างครูผู้สอนรายวิชาและครูฝึก

2.1.7.8.3 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการสามารถพัฒนารายวิชา ที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการและรายวิชาฝึกงานเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์ในข้อ 12

2.1.7.9 จัดรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ จากทุกหมวดวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง พุทธศักราชเดียวกัน ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา ยกเว้นรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่สาขาวิชา กำหนด

2.1.7.10 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน อย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคเรียน ทั้งนี้ หากสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษามีเหตุผลและความจำเป็นในการจัดแผนการเรียน ที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น อาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยให้คำนึงถึงความสมดุลของจำนวนหน่วยกิตและชั่วโมงรวม ตามแผนการเรียนของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าสถานศึกษา

2.1.8. การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

จัดฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 2 ภาคเรียนปกติ หรือ 1 ปีการศึกษา ตามข้อตกลงระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ โดยดำเนินการดังนี้

2.1.8.1 ให้จัดฝึกอาชีพในสถานประกอบการแทนการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ โดยกำหนดเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรรายวิชากำหนด

2.1.8.2 จัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพหรือรายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงาน ของสถานประกอบการเพื่อนำไปเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ

2.1.8.3 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการจัดทำแผนฝึกอาชีพ แผนการนิเทศ แผนการสอนเสริม และแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชา

2.1.8.4 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการสามารถพัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพิ่มเติมได้ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ 12 ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

2.1.9. การเข้าเรียน

2.1.9.1 ผู้เรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

2.1.9.2 ผู้ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หรือเทียบเท่า หรือไม่ต่ำกว่าระดับ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ให้อยู่ในสถานะผู้เข้าเรียน

2.1.10. การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียนเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงและเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1.11. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

2.1.11.1 ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า กรณีผู้เข้าเรียนต้องนำผลการสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามาแสดง เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ของสถานศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

2.1.11.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา กลุ่มอาชีพ และสาขาวิชา และตามแผนการเรียนที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด หรือแผนการเรียน รายบุคคลที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด

2.1.11.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน

2.1.11.4 ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพหรือผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานอื่น ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพขององค์กรรับรองในประเทศหรือสากล

2.1.11.5 ได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแผนการเรียนที่สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษากำหนดและ “ผ่าน” ทุกภาคเรียน

2.1.12. การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

2.1.12.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามเงื่อนไขที่หลักสูตร กำหนด โดยต้องพัฒนาร่วมกับสถานประกอบการ องค์กรวิชาชีพ ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

2.1.12.2 การพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาวិชาชีพ และจุดประสงค์สาขาวิชา โดยดำเนินการดังนี้

1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มสมรรถนะ เพื่อเลือกเรียนนอกเหนือจากรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับได้โดยสามารถพัฒนาเป็นรายวิชาหรือลักษณะ บูรณาการผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระตามมาตรฐานของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง การกำหนด รหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพ เฉพาะได้ ตามความต้องการของสถานประกอบการหรือยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไป ตามที่หลักสูตรกำหนด

3) การพัฒนารายวิชาฝึกงานเพื่อนำไปฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ให้นับจำนวน ชั่วโมงตามหลักเกณฑ์ข้อ 3.5 และกำหนดรหัสวิชาตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ

2.1.13. การพัฒนา ปรับปรุง อนุมัติ และประกาศใช้หลักสูตร

2.1.13.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาเพิ่มเติม ได้ตามเงื่อนไขของหลักสูตร โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบก่อนจัดการเรียน การสอนในรายวิชานั้น ทั้งนี้ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันให้นำเสนอสภาสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

2.1.13.2 ให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินและรายงานผลการใช้หลักสูตร ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตร อย่างต่อเนื่องหรืออย่างน้อยทุก 5 ปี

2.1.13.3 การอนุมัติหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้ดำเนินการดังนี้

1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง และกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ให้เป็นหน้าที่ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านหลักสูตร และเสนอต่อคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาอนุมัติ

2.1.13.4 การประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้ทำเป็นประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.1.14. การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา กำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอน โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย 4 ด้าน ดังนี้

2.1.14.1 หลักสูตรที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ

2.1.14.2 ครู ทรัพยากรและการสนับสนุน

2.1.14.3 วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2.1.14.4 ผู้สำเร็จการศึกษา ในกรณีสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาใดจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามข้างต้น หรือจัดให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาอย่างไม่มีคุณภาพ สถานศึกษาต้องรับผิดชอบในผลแห่งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และตามกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง

2.2. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้น

จริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย

2.2.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้แก่ ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมาโดยมีสถานะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- 1) บุคคลธรรมดา
- 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล
- 3) ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี
- 4) กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง
- 5) วิสาหกิจชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือ

คณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล

เมื่อมีเงินได้เกิดขึ้นแล้ว ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้อง

1. ขอมีเลข และบัตรประจำตัวผู้เสียภาษี ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่มีเงินได้เกิดขึ้น กรณีเป็นผู้มีเงินได้ที่ไม่มีเลขประจำตัวประชาชน ได้แก่ เป็นคนต่างด้าว หรือกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งเว้นแต่ ผู้มีเงินได้ ที่มีเลขประจำตัวประชาชน สามารถใช้ เลขประจำตัวประชาชน แทนเลขประจำตัว ผู้เสียภาษีอากรได้ โดยไม่ต้องขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรอีกผู้มีเงินได้ที่มีภูมิลำเนา อยู่ในกรุงเทพมหานคร อาจยื่นคำร้อง ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 30 แห่ง หรือ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ สาขา(อำเภอ)ทุกแห่งสำหรับในต่างจังหวัด ยื่นคำขอได้ที่สำนักงานสรรพากร พื้นที่ (จังหวัด) และสำนักงานสรรพากร พื้นที่สาขา (อำเภอ) ทุกแห่ง แล้วแต่กรณี

2. ยื่นแบบแสดงรายการ ปกติปีละ 1 ครั้ง เงินได้ ของปีใด ก็ยื่นแบบฯ ภายใน วันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไป เว้นแต่ เงินได้ บางลักษณะ เช่น การให้เช่า ทรัพย์สิน เงินได้จาก วิชาชีพอิสระ เงินได้จาก การรับเหมา เงินได้จากธุรกิจ การพาณิชย์ เป็นต้น จะต้อง ยื่นแบบฯ ตอนกลางปี สำหรับเงินได้ ที่เกิดขึ้นใน 6 เดือนแรก ภายใน เดือนกันยายน ของทุกปี

ตามกฎหมาย เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรียกว่า "เงินได้พึงประเมิน" หมายถึง เงินได้ของบุคคลใดๆ หรือหน่วยภาษีใดข้างต้นที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของปีใดๆ หรือเงินได้ ที่เกิดขึ้นในปีภาษี ได้แก่

1. เงิน	}	ที่ได้รับจริง(เกณฑ์เงินสด)
2. ทรัพย์สินซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน ที่ได้รับจริง		
3. ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน		
4. เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้		
5. เครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด		

2.2.2 แหล่งที่มาของเงินได้

ซึ่งแบ่งเป็นเงินได้จากแหล่งในประเทศและนอกประเทศ เงินได้จากแหล่งต่างๆ นี้จะต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ ให้พิจารณา ดังนี้

1. เงินได้เกิดจากแหล่งในประเทศ หมายถึง เงินได้ที่เกิดขึ้น หรือเป็นผลสืบเนื่องจากมี

- 1.1 หน้าที่งานที่ทำในประเทศไทย หรือ
- 1.2 กิจกรรมที่ทำในประเทศไทย หรือ

1.3 กิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือ

1.4 ทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย (ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า ฯลฯ)

เงื่อนไข ผู้มีเงินได้เกิดจากแหล่งในประเทศนี้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้เสมอเว้นแต่จะมีข้อยกเว้นตามกฎหมาย ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วนั้น จะจ่ายในหรือนอกประเทศ และไม่ว่าผู้มีเงินได้นั้นจะเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม)

2. เงินได้เกิดจากแหล่งนอกประเทศไทย หมายถึง เงินได้ที่เกิดขึ้นหรือเป็นผลสืบเนื่องจากมี

2.1 หน้าที่งานที่ทำในต่างประเทศ หรือ

2.2 กิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือ

2.3 ทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ

เงื่อนไข ผู้มีเงินได้เกิดจากแหล่งนอกประเทศในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วจะต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทยก็ต่อเมื่อเข้าองค์ประกอบทั้ง 2 ประการ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้มีเงินได้เป็น **ผู้อยู่ในประเทศไทย** ในปีภาษีนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมทั้งหมดถึง 180 วัน และ

(2) ผู้มีเงินได้ **นำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทย** ในปีภาษีนั้นด้วย

ในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาบางกรณี ถ้าเกี่ยวข้องกับบุคคลของบางประเทศที่มี อนุสัญญาภาษีซ้อน* หรือความตกลงเพื่อป้องกันการเก็บภาษีซ้ำซ้อนกับประเทศไทยจำเป็นต้องพิจารณาถึงความ ตกลงหรือ อนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยได้ทำความตกลงไว้ด้วย

2.3 การเสียภาษีจะต้องคำนวณภาษี

เนื่องจากผู้มีเงินได้ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความยากง่ายหรือต้นทุนที่แตกต่างกัน เพื่อความเป็นธรรม ในกฎหมายจึงได้แบ่งลักษณะเงินได้(พึงประเมิน) ออกเป็นกลุ่มๆ ตามความเหมาะสมเพื่อกำหนดวิธีคำนวณภาษีให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด ดังนี้

1. เงินได้ประเภทที่ 1 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะเป็น

- เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ
- เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจากนายจ้าง
- เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน ซึ่งนายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า
- เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ
- เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน เช่น มูลค่าของการ

ได้รับประทานอาหาร เป็นต้น

2. เงินได้ประเภทที่ 2 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้
ไม่ว่าจะเป็น

- ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด
- เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส
- เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับเนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้
- เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน ที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

- เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ
- เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือ

จากการรับทำงานให้นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือ ชั่วคราว

3. เงินได้ประเภทที่ 3 ได้แก่ ค่าแห่งกิตติคุณ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้ที่มีลักษณะ เป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

4. เงินได้ประเภทที่ 4 ได้แก่ ดอกเบี้ย เงินปันผล เงินส่วนแบ่งกำไร เงินลดทุน เงินเพิ่มทุน ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น ฯลฯ เป็นต้น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอน กับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น เป็นผู้ออก และจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มิได้มีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืมหรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายไทยให้จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะสำหรับให้กู้ยืมเงิน ฯลฯ

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กักไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือรับช่วงกันไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันหรือรับช่วงกันหรือ เลิกกัน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตัวเงิน หรือ ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้เฉพาะซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

เงินได้ประเภทที่ 4 ในหลาย ๆ กรณี กฎหมายให้สิทธิที่จะเลือกเสียภาษีโดยวิธีหักภาษี ณ ที่จ่าย แทนการนำไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นตามหลักทั่วไป ซึ่งจะทำให้ผู้มีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามบัญชีอัตราภาษี ในอัตราที่สูงกว่าอัตราภาษี หัก ณ ที่จ่าย สามารถประหยัดภาษีได้

5. เงินได้ประเภทที่ 5 เงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน เงินหรือประโยชน์อย่างอื่น ที่ได้เนื่องจาก

- การให้เช่าทรัพย์สิน
- การผลิตสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน
- การผลิตสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั่นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

6. เงินได้ประเภทที่ 6 ได้แก่ เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

7. เงินได้ประเภทที่ 7 ได้แก่ เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระ ในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

8. เงินได้ประเภทที่ 8 ได้แก่ เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง การขายอสังหาริมทรัพย์ หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 7 แล้ว

วิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี

โดยทั่วไปผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทของตน ตลอดปีภาษี (ไม่รวมเงินได้ที่กฎหมายยกเว้นภาษี หรือที่ไม่ต้องเสียภาษี) ไปคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี เพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายใน เดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่มีเงินได้ การคำนวณภาษีให้ทำเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่หนึ่ง คำนวณหาจำนวนภาษีตาม **วิธีที่ 1** เสียก่อน

การคำนวณภาษีตามวิธีที่ 1

เงินได้พึงประเมินทุกประเภทรวมกันตลอดปีภาษี xxxx (1)

หัก ค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด xxxx (2)

(1)-(2) เหลือเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย xxxx (3)

หัก ค่าลดหย่อนต่าง ๆ (ไม่รวมค่าลดหย่อนเงินบริจาค) ตามที่กฎหมายกำหนด xxxx (4)

(3)-(4) เหลือเงินได้หลังจากหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ xxxx (5)

หัก ค่าลดหย่อนเงินบริจาค ไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด xxxx (6)

(5)-(6) เหลือเงินได้สุทธิ xxxx (7)

นำเงินได้สุทธิตาม (7) ไปคำนวณภาษีตาม **อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา**

จำนวนภาษีตามการคำนวณภาษีวิธีที่ 1 xxxx (8)

ขั้นที่สอง ให้พิจารณาว่าจะต้องคำนวณภาษีตาม **วิธีที่ 2** หรือไม่ ถ้าเข้าเงื่อนไขที่จะต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 จึงคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 อีกวิธีหนึ่ง

กรณีที่คำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 ได้แก่ กรณีที่เงินได้พึงประเมินทุกประเภทในปีภาษี **แต่ไม่รวม เงินได้พึงประเมินตามประเภทที่ 1** มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 60,000 บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 นี้ ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมิน (= เงินได้พึงประเมินทุกประเภทลบเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 คูณด้วย 0.005) ดังกล่าวนั้น

ขั้นที่สาม สรุป**จำนวนภาษีที่ต้องเสียภาษี**

กำหนดให้ (10) คือ จำนวนภาษีที่คำนวณได้ตามวิธีที่ 2

การคำนวณภาษี

จำนวนภาษีเงินได้สิ้นปีที่ต้องเสีย เทียบ (8) และ (10) จำนวนที่สูงกว่า xxxx (11)

หัก ภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายแล้ว xx

ภาษีเงินได้ครึ่งปีที่ชำระไว้แล้ว xx

ภาษีเงินได้ชำระล่วงหน้า xx

เครดิตภาษีเงินปันผล

xx xx (12)

(11-12) เหลือ ภาษีเงินได้ที่ต้องเสีย (หรือที่เสียไว้เกินขอคืนได้)

xx

หมายเหตุ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป หากคำนวณตามวิธีที่ 2 แล้ว มีภาษีเงินได้ที่ต้องเสียจำนวนทั้งสิ้นไม่เกิน 5,000 บาท ผู้มีเงินได้ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตามวิธีที่ 2 (10) แต่ยังคงมีหน้าที่เสียภาษีตามจำนวนที่คำนวณได้ตามวิธีที่ 1 (8) โดยนำมาสรุปจำนวนภาษีที่ต้องเสียขั้นที่สาม

2.4 เงินได้พึงประเมินแต่ละกรณีจะคำนวณหักค่าใช้จ่ายได้

1. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 และ 2 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามกฎหมายให้หัก ค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด ดังนี้

(1) ผู้มีเงินได้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 50 ของเงินได้แต่รวมกันแล้วต้อง ไม่เกิน 100,000 บาท

(2) ในกรณีสามีภริยา ต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่าง หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 50 แต่ไม่เกินฝ่ายละ 100,000 บาท

2. เงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดี กำหนดในประกาศอธิบดีฯ (ฉบับที่ 45) ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48(5) แห่งประมวลรัษฎากร เป็น เงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เท่านั้น การคำนวณตามเกณฑ์ในมาตรา 48(5) แห่งประมวลรัษฎากร มีหลักเกณฑ์ดังนี้

3. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 3 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามกฎหมายยอมให้หักค่า ใช้จ่าย ได้เฉพาะเงินได้ที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ โดยให้หักเป็นการเหมาได้ร้อยละ 50 ของค่าแห่งลิขสิทธิ์แต่ไม่เกิน 100,000 บาท สำหรับค่าแห่งกวีตวิสต์ หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้ที่มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจาก พินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล ไม่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้นในกรณีสามีและภริยาต่างฝ่ายต่าง มีเงินได้ประเภทนี้ และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์เดียวกัน

4. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 4 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายไม่ยอมให้หัก ค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

5. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 5 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายให้หักค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้ คือ (1) การให้เช่าทรัพย์สิน ผู้มีเงินได้มีสิทธิเลือกหักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

ก. หักตามความจำเป็นและสมควรหรือ

ข. หักเป็นการเหมาในอัตราที่กำหนด

กรณีผู้ให้เช่าทรัพย์สิน เรียกเก็บเงินกินเปล่า เงินแป๊ะเจี๊ยะ เงินค่าปลูกสร้าง หรือเงินค่าซ่อมแซม อีก ส่วนหนึ่งนอกเหนือจากค่าเช่า หรือได้รับประโยชน์อื่น เช่น ได้กรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนที่ผู้เช่าทำการ ก่อสร้างลงบนที่ดินของผู้ให้เช่าแล้วยกให้ เงินหรือกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนเป็นเงินได้พึงประเมิน เนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สินของผู้ให้เช่า กรณีที่เจ้าของที่ดินทำสัญญาให้ผู้อื่นทำการปลูกสร้างอาคารหรือ โรงเรือนที่ดินของตน โดย ผู้ปลูกสร้างยกกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนที่ปลูกสร้างนั้นให้แก่เจ้าของที่ดินเมื่อ สร้างเสร็จ และเจ้าของที่ดินตกลงให้ผู้ปลูกสร้างเช่าหรือให้เช่าช่วงอาคารหรือโรงเรือน หรือตกลงให้ผู้สร้างจัดหา ผู้เช่าอาคารหรือโรงเรือนนั้นโดยตรงจากเจ้าของที่ดินเป็นการตอบแทนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คำนวณค่า

แห่งอาคารหรือโรงเรียนนั้น เป็นเงินได้พึงประเมินของเจ้าของที่ดินตาม จำนวนปีแห่งอายุการเช่าใน อัตราร้อยละ ของมูลค่าอาคาร หรือ โรงเรียนในวันที่ได้รับกรรมสิทธิ์

(2) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สินกฎหมายยอมให้ผู้มีเงินได้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 20 วิธีเดียว

(3) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 20 วิธีเดียว

6. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 6 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้เลือกหักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

- ให้หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ
- ให้หักเป็นการเหมาดังต่อไปนี้
- เงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระ การประกอบโรคศิลป์ ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 60
- เงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระนอกจาก 1) หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 30

7. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 7 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ
- หักเป็นการเหมาในอัตราร้อยละ 70

8. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้เลือกหักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ
- หักเป็นการเหมาในอัตราร้อยละตามที่กฎหมายกำหนด

2.5 ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อน

การหักลดหย่อน หมายถึง รายการต่างๆ ที่กฎหมายได้กำหนดให้หักได้เพิ่มขึ้นหลังจากได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีก่อนนำเงินได้ที่เหลือซึ่งเรียกว่าเงินได้สุทธิไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายการหักลดหย่อนกรณีต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

1. การหักลดหย่อนในกรณีทั่วไป

1.1 ผู้มีเงินได้ 60,000 บาท (ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศไทยถึง 180 วัน หรือไม่ก็ตาม)

1.2 สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ 60,000 บาท

(1) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ที่มีสิทธิหักลดหย่อน จะต้องเป็นสามีหรือภริยาชอบด้วยกฎหมาย การสมรส ไม่ครบปีภาษีก็มีสิทธิหักลดหย่อนได้ เช่น จดทะเบียนสมรสระหว่างปีภาษี หรือตายในระหว่างปีภาษี ก็มีสิทธิหักลดหย่อนได้ 60,000 บาท

(2) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ที่จะนำมาหักลดหย่อนจะต้องไม่มีเงินได้พึงประเมินหรือมีแต่ไม่ได้แยกคำนวณภาษี ตัวอย่าง สามีภริยาแต่งงานครบปีภาษีและต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ประเภทที่ 1 กรณีดังกล่าว ภริยาสามารถแยกคำนวณภาษีต่างหากจากสามีได้โดยชอบ ทั้งสามีภริยาจึงไม่มีสิทธินำคู่สมรสมาหักลดหย่อนได้ แต่หากภริยามีเงินได้ประเภทอื่น (2-8) ให้สามีนำเงินได้ของภริยามารวมคำนวณและมีสิทธินำคู่

สมรสหาก ลดหย่อนได้

1.3 การหักลดหย่อนบุตร ให้หักสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มี เงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

โดยมีเงื่อนไขว่าบุตรที่เกิด ก่อนหรือ ในพ.ศ.2522 หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรม ก่อน พ.ศ. 2522 คนละ 30,000 บาท บุตรที่เกิด หลัง พ.ศ.2522 หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. 2522 คนละ 30,000 บาทแต่รวมกันต้องไม่เกิน 3 คน

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะ บุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้ง บุตร ที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี และยังศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษาเฉพาะภายในประเทศให้ลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ 2,000 บาท หรือเป็น ผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะ เลี้ยงดู แต่มีให้ หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ 15,000 บาท ขึ้นไป โดยเงินได้ ดังกล่าวต้องไม่ใช่เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา 42 ให้ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีจะหักได้นั้นจะมีอยู่ ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้ในฐานะเดียว

1.4 เบี้ยประกันภัย ที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษี สำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่าย จริง โดยส่วนแรกหักได้ 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาท หักได้ไม่เกินเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย แต่ ไม่เกิน 90,000 บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และการ ประกันชีวิตนั้นได้อำประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้มีการประกันชีวิตและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเบี้ยประกันที่จ่ายสำหรับการประกันชีวิตของสามีหรือภริยานั้นตามเกณฑ์ข้างต้น

การฝากเงินออมสินประเภทสбереกาสหกิจและครอบครัว ก้อยู่ในข่ายที่จะขอหักลดหย่อนตาม เกณฑ์นี้ได้ด้วย

1.5 เงินสะสม ที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 490,000 บาท เป็นเงินที่ได้รับยกเว้นภาษี โดยนำจำนวนเงิน ส่วนที่เกินดังกล่าวหักจากเงินได้พึงประเมิน ก่อนหักค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 490,000 บาท

ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หักได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และเมื่อรวม กับเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุน กบข. (ถ้ามี) แล้วไม่เกิน 500,000 บาท โดยต้องจ่ายเป็นค่า ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่จะได้รับ ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไข ที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้เฉพาะส่วนที่ไม่ เกิน 500,000 บาท

1.6 ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับการ กู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารที่อยู่อาศัย โดยจำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืมนั้น

ตามจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ

1.7 เงินสมทบ ที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม ตามกฎหมายว่าด้วยการ ประกันสังคมตาม จำนวนที่จ่ายจริง ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ประกันสังคม ข้างต้นและความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสมทบของ สามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ข้างต้น

1.8 ค่าลดหย่อนบิดามารดา กรณีผู้มีเงินได้และคู่สมรสที่มีเงินได้รวมคำนวณภาษี หรือคู่สมรสไม่มีเงิน ได้ อนุเคราะห์เลี้ยงดูบิดามารดาที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ ผู้มีเงินได้และ คู่ สมรสมีสิทธิหักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาได้คนละ 30,000 บาท ทั้งนี้ บิดาหรือมารดาของผู้มีเงิน ได้หรือคู่สมรส จะต้องออกหนังสือรับรองว่าบุตรคนใดคนหนึ่งเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูเพียงคนเดียว

1.9 ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา สามีหรือภริยา บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มี เงินได้ บิดามารดาหรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้หรือบุคคลอื่นที่ผู้มีเงินได้ เป็น ผู้ดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คนละ 60,000 บาท โดยบุคคล ดังกล่าวต้องเป็นคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ หรือเป็นคนทุพพลภาพ มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของ ผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งจำนวนคนพิการ และทุกพลพลภาพในความ อุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ที่อธิบดีประกาศกำหนด การหักลดหย่อนสำหรับบุตรบุญธรรม ให้หักได้ในฐานะ บุตรบุญธรรมเพียงฐานะเดียวทั้งนี้ให้หักลดหย่อนสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ.2552 ที่จะต้องยื่น รายการในปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

1.10 ค่าเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ สำหรับค่าบริการหรือค่าที่พัก ในการท่องเที่ยว ภายในประเทศค่าเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ สำหรับค่าบริการหรือค่าที่พัก ในการท่องเที่ยว ภายในประเทศ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ตามที่จ่ายจริง แต่รวมกัน ไม่เกิน 15,000 บาท

1.11 ค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการ ในระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท **ไม่รวมถึง** การซื้อสุรา เบียร์ ไวน์ ยาสูบ น้ำมัน ก๊าซสำหรับ เติมนานพาหนะ รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เรือ โดยผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานการซื้อสินค้าหรือรับบริการเป็น ใบกำกับภาษีเต็มรูปเป็นหลักฐาน โดย

(1) ต้องชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจึงจะได้รับ ลดหย่อนภาษีเงินได้

(2) ต้องเป็นการซื้อสินค้าหรือรับบริการภายในประเทศ เฉพาะที่เสียภาษีในอัตราร้อยละ 7 เท่านั้น

(3) กรณีผู้มีเงินได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับ ภาษีไปหักจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.30 แล้ว ผู้มีเงินได้ไม่มีสิทธินำค่าซื้อสินค้า หรือค่าบริการตามใบกำกับภาษีนี้นำมาใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอีก(ดูประกาศอธิบดี กรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 263))

1.12 เงินได้ที่จ่ายไปเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ ที่เป็นอาคารพร้อมที่ดิน หรือห้องชุดในอาคารชุด ต้องมี มูลค่าไม่เกิน 3 ล้านบาท เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยของตนเอง โดยมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ใน

อสังหาริมทรัพย์นั้นให้แล้วเสร็จ ในระหว่างวันที่ 13 ตุลาคม 2558 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2559 ให้ใช้สิทธิหักลดหย่อนได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ โดยหักลดหย่อนตั้งแต่ปีที่มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ และให้หักลดหย่อนต่อเนื่องกัน 5 ปีภาษี ให้เป็นจำนวนเท่าๆ กันในแต่ละปีภาษี

1.13 เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ ผู้เป็นสมาชิกที่จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ หรือ กอช. สามารถนำไปหักลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง ในลักษณะการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้เท่าที่สมาชิก กอช. จ่ายเป็นเงินสะสมเข้า กอช. แต่เมื่อรวมกับเงินสะสมในลักษณะทำนองเดียวกันแล้ว ต้องไม่เกินกว่าจำนวนตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

1.14 เงินสนับสนุนเพื่อการศึกษา ได้แก่ เงินที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา มีสิทธิหักลดหย่อนได้ 2 เท่าของจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินคงเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น ๆ แล้ว

1.15 การยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับการบริจาคเงิน ให้แก่กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งขึ้น

ให้ยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนเงินที่บริจาค แต่เมื่อรวมกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นสำหรับการจ่าย เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา สำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนแล้ว ทั้งนี้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 217))

1.16 การยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐให้ยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของเงินที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ แต่เมื่อรวมกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นสำหรับการจ่าย เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา สำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนแล้ว ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 214))

1.17 การยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่จ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวนสองเท่าของเงินที่ได้จ่าย แต่เมื่อรวมกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นสำหรับการจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา สำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนแล้ว ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2554 เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 209))

1.18 เงินบริจาค เมื่อหักลดหย่อนต่าง ๆ หมดแล้ว เหลือเท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับ **เงินบริจาค** เงินบริจาคที่หักค่าลดหย่อนได้นั้นผู้มีเงินได้ต้องบริจาคเป็นเงินให้แก่การกุศลสาธารณะ โดยหักได้ เท่าจำนวนเงินที่จ่ายจริงแต่ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว

2. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้มีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนผู้มีเงินได้และสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ 100,000 บาท แต่ถ้าความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี หรือภริยาแยกคำนวณเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 ต่างหากจากสามีให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ 60,000 บาท และสำหรับการหักลดหย่อนบุตรและค่าลดหย่อนดอกเบี้ยเงินกู้อื่น ๆ ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณีเฉพาะในปีภาษีนั้น

3. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนผู้มีเงินได้และสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ บุตร และการศึกษาของบุตรของผู้มีเงินได้

4. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้เสมือนผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

5. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ 60,000 บาท

6. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชัณติบุคคล ให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้และผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทยคนละ 30,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 100,000 บาท

2.3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.3.1 ประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

ราชินี ศรีไพวรรณ(2517:12) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ช่วยให้ผู้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิชาสอนและกิจกรรมในแต่ละบทเรียน
4. ช่วยเด็กให้เรียนได้ดีตามความสามารถของเด็ก
5. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
6. ฝึกให้นักเรียนทำงานตามลำดับโดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

ยุพา ยิ้มพงษ์ (2522:15) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการฝึกทักษะ
2. ช่วยเสริมการใช้ทักษะได้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน โดยฝึกทันทีหลังจากเรียนเรื่องนั้น ฝึกซ้ำหลายๆครั้งการฝึกควร

เน้นเฉพาะเรื่องที่ฝึก

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538:53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตมาก
4. ช่วยเสริมทักษะในคงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังการเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเป็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนไปในบทเรียน
9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

2.3.2 ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะที่ดี

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะทางการวิเคราะห์ให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ต้องอาศัยลักษณะรูปแบบของแบบฝึกที่มีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งจะต้องสอดคล้องและเหมาะสมกับทักษะที่จะฝึก แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบฝึกทักษะที่ดีมีดังนี้

กุศยา แสงเดช (2545:6) ได้เสนอลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะกับระดับชั้นเรียน หรือวัยของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ เพื่อให้เข้าใจ
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะการใช้
7. มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกควรหลายรูปแบบ

สมชัย ไชยสกุล(2526:14-15) ได้เสนอลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน มิใช่ทดสอบว่านักเรียน เรียนรู้อะไรบ้าง
2. ควรเกี่ยวกับโครงสร้างของสิ่งที่สอนเพียงอย่างเดียว
3. สิ่งที่ฝึกเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว
4. ควรเป็นข้อความสั้นๆ
5. ไม่ควรใช้ศัพท์มากเกินไป

6. ควรเป็นแบบฝึกที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการสนองตอบสิ่งที่พึงปรารถนา

ชั้นรัชย์ มหาโพธิ์ (2535:20) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วย

1. มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มที่ดี
4. ใช้เวลาเหมาะสมกับการฝึก
5. ทำลายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

จากการศึกษาลักษณะของแบบฝึกที่ดี พอที่จะสรุปได้ว่า แบบฝึกด้วยตนเองต้องประกอบด้วยด้านตรงกับเนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจ และสภาพปัญหาของผู้เรียน

2.3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

คำรณ ล้อมในเมือง และรุ่งหำ ล้อมในเมือง(ม.ป.ป.4-5) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่นปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำงาน

1.1 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน

1.2 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม

3. พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้น ว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้

4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง

5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ

6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

8. แบบฝึกที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง

9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

10.นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

2.3.4 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

กุศยา แสงเดช (2545:15-16) กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกที่ดีควรมีเอกสารต่อไปนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน ใช้ซ่อมเสริม ซึ่งควรประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุในแบบฝึกนี้หมดทุกชุด อะไรบ้างและมี
ส่วนประกอบอื่นๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อม
ล่วงหน้า

1.3 จุดประสงค์การใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนในการใช้บอกเป็นข้อ ๆ ตามลำดับการใช้และอาจเขียนในรูปแนวการสอน
หรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะเพื่อเกิดการเรียนรู้ที่ถาวรมีส่วนประกอบดังนี้

2.1 ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่ง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 ชุดฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

2.8 แบบประเมินผลการใช้

2.4 การเรียนโดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด

การเรียนโดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อ
ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมร่วมกัน โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
และพัฒนาทักษะทางสังคม การคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา

ลักษณะสำคัญของการเรียนวิธีนี้

1. การทำงานเป็นทีม – นักเรียนต้องทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม แบ่งปันความคิดเห็นและช่วยกันหา

2. คำตอบการมีส่วนร่วมของทุกคน – ทุกคนในกลุ่มต้องมีบทบาทและมีโอกาสแสดงความคิดเห็น

3. การแลกเปลี่ยนความรู้ – นักเรียนสามารถเรียนรู้จากเพื่อน ช่วยกันอธิบายแนวคิดหรือวิธีแก้ปัญหา

4. พัฒนาทักษะทางสังคม – เช่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการแก้ไขข้อขัดแย้ง

5. การเรียนรู้ที่สนุกและมีประสิทธิภาพ – นักเรียนมักจะมีสมาธิหรือตื่นและสนใจมากขึ้นเมื่อได้ทำ
กิจกรรมร่วมกัน

รูปแบบของการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด

1.กลุ่มร่วมมือกัน (Cooperative Learning Groups) – ทุกคนในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกันและต้องช่วยเรียนรู้

2.กลุ่มแข่งขันกัน (Competitive Groups) – กลุ่มต่าง ๆ แข่งขันกันเพื่อหาคำตอบหรือแก้โจทย์

3.กลุ่มช่วยเหลือกัน (Peer Tutoring) – นักเรียนที่เข้าใจบทเรียนช่วยอธิบายให้เพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ

ข้อดีของการเรียนแบบจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด

1.ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการอธิบายให้กันและกัน

2.พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและการสื่อสาร

3. กระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

4.ช่วยลดความเครียดในการเรียน เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ไม่เคร่งเครียดเกินไป

2.5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณิ วิเชียรรักษ์ (2551:บทคัดย่อ)จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการจัดทำรายงานงบการเงิน ของนักศึกษา ระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนสองแสงพัฒนชยการ อำเภอดาหลวง จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะในการจัดทำรายงานงบการเงิน ของนักศึกษา ปวส. 2/1 สาขาการบัญชี โรงเรียนสองแสงพัฒนชยการ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา นักศึกษาระดับ ปวส. 2/1 สาขาการบัญชี โรงเรียนสองแสงพัฒนชยการ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด การดำเนินการเก็บข้อมูลผู้สอนเป็นผู้เก็บข้อมูลเองการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ และสถิติพื้นฐาน ผลที่ได้จากการศึกษา จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในการจัดทำรายงานงบการเงิน ก่อนฝึกและหลังฝึก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

นางกุสุมา สายทอง (2551:บทคัดย่อ)จากการศึกษาปัญหาของนักศึกษา ปวส.2/1 ที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีต้นทุน2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีต้นทุน2 และความต้องการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษา ปวส.2/1 จำนวน 32 คน ใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

ผลจากการศึกษา พบว่า จากการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านเอกสาร และเนื้อหาความรู้และเทคนิคการสอน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับน้อย ความต้องการรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนโดยส่วนใหญ่ ต้องการเทคนิคการสอนและเทคโนโลยีมากกว่าปัจจุบัน

อรอุมา ช่วยตั้ง (2551:บทคัดย่อ)การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 โรงเรียนสองแสงพัฒนชยการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้ากับเกณฑ์ 70 เปอร์เซนต์ขึ้นไป โดยมีประชากรเป็นนักศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 โรงเรียนสองแสงพัฒนชยการ อำเภอดาหลวง จังหวัดสงขลา จำนวน 10 คน เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชี โรงเรียนสองแสงพัฒนชยการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้ากับเกณฑ์ 70

เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ครั้งแรกที่ใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนนั้นทำให้เกิดความสนใจ ผลปรากฏว่า เมื่อทำการทดสอบกับแบบทดสอบปรากฏว่านักเรียนนั้นผ่านเกณฑ์ทุกคน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และความเข้าใจเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยมีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า
4. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
5. ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการภาษีอากร (30201-2005) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 18 คน

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการภาษีอากร (30201-2005) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 18 คน

3.2. เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือทดลอง ได้แก่

- แผนการสอนรายวิชาการภาษีอากรธุรกิจ
- แบบฝึกทักษะโดยใช้แบบแสดงรายการ ภ.ง.ด. 90, 91, 9

3.2.2 เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบทดสอบการคำนวณเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษารายบุคคล

3.2.3 เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์

- คะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาต้องผ่านเกณฑ์ประเมินไม่น้อยกว่า 14 คะแนน

3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการในระหว่างการสอนนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการ ภาษาอังกฤษ เรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในหน่วยการสอนที่ 2 สัปดาห์ที่ 3-8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยทำการสอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

- อธิบายและทำความเข้าใจถึงหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการปฏิบัติจริง
- อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญของการเรียนการสอนในท้ายชั่วโมง
- สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาและบันทึกลงในแบบสังเกตที่สร้างขึ้น
- แบบทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- แบบสอบถามพฤติกรรม การเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนกับเกณฑ์ที่สร้างขึ้นโดยต้องผ่านการทดสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนสอบ
2. นำผลที่ได้จากทดสอบไปศึกษาหาสาเหตุ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการคำนวณ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยวิธีการจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด นักศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการภาษีอากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 แผนกวิชาการบัญชี จำนวน 18 คน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงผลคะแนนการทดสอบเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 คิดเป็นร้อยละ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	สอนแบบมอบหมายงาน เป็นรายบุคคล		สอนแบบจัดกลุ่มทำ แบบฝึกหัด		แปลผลการประเมินตามเกณฑ์
		คะแนนเต็ม 20		คะแนนเต็ม 20		
		20	ร้อยละ	20	ร้อยละ	
1	นางสาวกชขวัญ ทองย้อย	12	60.00	18	90.00	ระดับ 4 ดีมาก
2	นางสาวจินตนา เกิดเกษม	9	45.00	16	80.00	ระดับ 3 ดี
3	นางสาวจุฑามาศ เทียงทัศน	8	40.00	17	85.00	ระดับ 4 ดีมาก
4	นางสาวชลนิภา สร้อยสนธิ์	7	35.00	14	70.00	ระดับ 3 ดี
5	นางสาวณัฐธินิชา รัตนถาวรณ	9	45.00	15	75.00	ระดับ 3 ดี
6	นายณัฐพงศ์ สมศรี	15	75.00	20	100.00	ระดับ 4 ดีมาก
7	นางสาวดวงฤดี แกรวงษ์	16	80.00	20	100.00	ระดับ 4 ดีมาก
8	นางสาวนิรุชา พุ่มมาลี	14	70.00	20	100.00	ระดับ 4 ดีมาก
9	นางสาวปนัดดา บุญหล้า	9	45.00	16	80.00	ระดับ 4 ดีมาก
10	นางสาวปิยธิดา สังขาว	7	35.00	15	75.00	ระดับ 3 ดี
11	นางสาวพรนัชชา โพนสิม	15	75.00	14	100.00	ระดับ 4 ดีมาก
12	นางสาวพิริสา หมอกมีชัย	15	75.00	14	100.00	ระดับ 4 ดีมาก
13	นางสาววิมล พุ่มไม้	15	75.00	15	100.00	ระดับ 3 ดี
14	นางสาวศิริพร สุวรรณงาม	10	50.00	15	75.00	ระดับ 3 ดี
15	นางสาวสุทธิดา อ่อนสา	14	70.00	14	70.00	ระดับ 3 ดี
16	นางสาวสุพิชญา ไสภณนา	12	60.00	16	80.00	ระดับ 4 ดีมาก
17	นางสาวสุวดี อินทะสูตร	15	60.00	20	100.00	ระดับ 4 ดีมาก
18	นางสาวสุกัญญา รังษิรุจิ	16	80.00	20	100.00	ระดับ 4 ดีมาก

จากตาราง 1 พบว่า ผลคะแนนการทดสอบเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากการประเมิน มีผลตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 4 = ร้อยละ 80 – 100 ผ่านเกณฑ์	ระดับดีมาก	จำนวน 11 คน
ระดับ 3 = ร้อยละ 65 – 79 ผ่านเกณฑ์	ระดับดี	จำนวน 7 คน

ตาราง 2 แสดงผลการทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ธรรมดา ของนักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 คิดเป็นร้อยละ

ระดับคุณภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	12	66.67
ดี	8	33.33
พอใช้	0	00.00
ปรับปรุงแก้ไข	0	00.00
รวม	18	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผลการทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นดังนี้

อันดับหนึ่ง อยู่ในระดับดีมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67
 อันดับสอง อยู่ในระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตาราง 3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากการทดสอบ ของนักศึกษาแผนก วิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่มีผลการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ

ระดับคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
50 - 100	18	100.00
0 - 49	0	00.00
รวม	18	100.00

จากตาราง 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากการทดสอบ เป็นดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่าน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00
 และต้องปรับปรุงแก้ไข จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 00.00

ตาราง 4 แสดงผลแบบสังเกตและแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของ นักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 คิดเป็นร้อยละ

เนื้อหาที่ไม่ค่อยเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย	8	44.44
การหักค่าลดหย่อน	7	38.89
การหักเงินบริจาค	3	16.67
อื่นๆ	0	00.00
รวม	18	100.00

จากตาราง 4 ผลจากการสังเกตและแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาไม่ค่อยเข้าใจ เป็นดังนี้

อันดับหนึ่ง	เรื่องประเภทเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย	จำนวน 8 คน	คิดเป็นร้อยละ 44.44
อันดับสอง	เรื่องการหักค่าลดหย่อน	จำนวน 7 คน	คิดเป็นร้อยละ 38.89
อันดับสาม	เรื่องการหักเงินบริจาค	จำนวน 3 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตาราง 5 แสดงผลจากการสังเกตและแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของ นักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 คิดเป็นร้อยละ

สาเหตุของการทำแบบทดสอบไม่ได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เข้าเรียน	0	00.00
ไม่อ่านตำรา/เอกสารการเรียนรู้	4	22.22
ไม่ฝึกปฏิบัติ/ทำแบบฝึกหัด	9	50.00
ไม่รวมอภิปรายในชั้นเรียน	5	27.78
รวม	18	100.00

ตาราง 5 ผลจากการสังเกตและแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา พบว่า สาเหตุของการทำแบบทดสอบไม่ได้ เป็นดังนี้

อันดับหนึ่ง	ไม่ฝึกปฏิบัติ/ทำแบบฝึกหัด	จำนวน 9 คน	คิดเป็นร้อยละ 50.00
อันดับสอง	ไม่รวมอภิปรายในชั้นเรียน	จำนวน 5 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.78
อันดับสาม	ไม่เข้าเรียน	จำนวน 4 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.22

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักศึกษามีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา ระดับดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ส่วนการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา พบว่านักศึกษามีปัญหาและยังไม่ค่อยเข้าใจถึงวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งทำให้ไม่สามารถที่จะปฏิบัติการคิดคำนวณได้ โดยมีสาเหตุ มาจากการไม่ทำแบบฝึกหัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือไม่ร่วมอภิปรายในชั้นเรียน 27.78 รองลงมา คือ ไม่อ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 22.22 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องของประเภทเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ การหักค่าลดหย่อน คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา การหักเงินบริจาค คิดเป็น ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. นักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หลังจากที่ได้รับการแนะนำและการสอนแบบจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยการให้นักศึกษาจัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันคิด วิเคราะห์ และอภิปรายในชั้นเรียนด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน และระหว่างนักศึกษากับผู้สอน สร้างความกระตือรือร้นและใส่ใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

2. นักศึกษา มีปัญหาในด้านการเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากการสังเกตและสอบถามพฤติกรรมการเรียน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มากถึงร้อยละ 50.00 ไม่ทำแบบฝึกหัด ส่งผลทำให้คะแนนแบบทดสอบที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรหาวิธีที่จะทำให้นักศึกษาใส่ใจและเห็นความสำคัญของการทำแบบฝึกหัดให้มากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรเพิ่มแบบฝึกหัดให้นักศึกษาทำเป็นการบ้านให้มากขึ้น
3. ผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการสอนเรื่องการคิดคำนวณในเรื่องของการหักเงินบริจาคและการหักค่าลดหย่อนให้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ.(2551) . การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย Spss. กรุงเทพฯ :
 ห้างหุ้นส่วนสามัญ บิสเนสอาร์แอนด์ดี.
- นิตยา ฤทธิ์โยธี. “การทำและการใช้แบบฝึกทักษะ” เอกสารเผยแพร่ความรู้ทาง การสอนภาษาไทย.
 กรุงเทพฯ. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2520.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2546.
- เวก ศิริพิมลวาทิน . 2553. **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ
 ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีพศึกษา 4. การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ตามแนวทางการปฏิรูป
 การเรียนรู้และเขียนแผนการสอน ประเภทวิชาคหกรรม. กรุงเทพฯ : 2545.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา.มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541
- สาริยา มัยโกคา. 2549 .**การภาษีอากร**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอมพันธ์

ภาคผนวก

แบบสังเกต

การเรียนรู้แบบ "จัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด"

เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ชื่อ -นามสกุล	ขาดเรียน	ไม่อ่านตำรา	ไม่ร่วมอภิปราย	อื่นๆ (ระบุ)
นางสาวกอขวัญ ทองย้อย				
นางสาวจินตนา เกิดเกษม				
นางสาวจุฑามาศ เทียงทัศน์				
นางสาวชลนิภา สร้อยสนธิ์				
นางสาวณัฐณิชา รัตนภาวรรณ				
นายณัฐพงศ์ สมศรี				
นางสาวดวงฤดี แกรวงษ์				
นางสาวนิรุชา พุ่มมาลี				
นางสาวปนัดดา บุญหล้า				
นางสาวปิยธิดา สังขาว				
นางสาวพรนัชชา โพนสิม				
นางสาวพิริสา หมอกมีชัย				
นางสาววิมล พุ่มไม้				
นางสาวศิริพร สุวรรณงาม				
นางสาวสุทธิดา อ่อนสา				
นางสาวสุพิชญา ไสภณนา				
นางสาวสุวดี อินทะสูตร				
นางสาวสุกัญญา รังษิรุจิ				

แบบสังเกต

การเรียนรู้แบบ "จัดกลุ่มทำแบบฝึกหัด"

เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ชื่อ -นามสกุล	ปัญหาการคำนวณภาษี			
	ประเภทเงิน ได้	การหักค่าลดหย่อน	การหักเงินบริจาค	อื่นๆ (ระบุ)
นางสาวกอขวัญ ทองย้อย				
นางสาวจินตนา เกิดเกษม				
นางสาวจุฑามาศ เทียงทัศน์				
นางสาวชลนิภา สร้อยสนธิ์				
นางสาวณัฐธินิชา รัตนถาวรรัตน์				
นายณัฐพงศ์ สมศรี				
นางสาวดวงฤดี แกรวงษ์				
นางสาวนิรุชา พุ่มมาลี				
นางสาวปนัดดา บุญหล้า				
นางสาวปิยธิดา สังขาว				
นางสาวพรนัชชา โพนสิม				
นางสาวพิริสา หมอกมีชัย				
นางสาววิมล พุ่มไม้				
นางสาวศิริพร สุวรรณงาม				
นางสาวสุทธิดา อ่อนสา				
นางสาวสุพิชญา ไสภักธนา				
นางสาวสุวดี อินทะสูตร				
นางสาวสุกัญญา รังษิรุจิ				

